

Tashis prøve

Lucy Stevenson Ewell

(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i Zimbabwe.

Tashi tog en dyb indånding, da hans lærer gav eleverne deres prøver tilbage. Selvom det kun var en prøveeksamen, var han nervøs for at se sine karakterer.

Det var Tashis sidste år i grundskolen og han havde mange eksaminer. Udover matematik- og naturvidenskabsprøver havde han også sprogsprøver. I Zimbabwe lærte de at skrive og tale på engelsk og shona. Shona var det sværeste for Tashi.

»Vær så god, Tashi.« Tashis lærer gav ham hans resultater. Han fik en god karakter i matematik! Og en ret god i engelsk. Men så så Tashi sine resultater i shona, og han fik en klump i maven. Han klarede sig overhovedet ikke godt!

Tashi kiggede ned i jorden hele vejen hjem fra skole. »Hvad er der galt?« spurgte mor.

»Jeg fik en dårlig karakter på min prøve i shona,« sagde Tashi. »Jeg har altid været dårlig til shona. Hvad nu hvis jeg ikke består den rigtige eksamen?«

Mor satte sig ned med Tashi. Hun kiggede på hans resultater. »Det ser ud til, at du har brug for mere øvelse.«

Tashi sukede.

Tashi bad om, at hans hårde arbejde ville betale sig.

»Hvad nu, hvis du sætter dig et mål om at arbejde på at skrive på shona?« Mor hev Tashis *Vejledning for børn* frem. Så læste hun skriftstedet på første side. »Og Jesus gik frem i visdom og vækst og yndest hos Gud og mennesker.«* Hun smilede til Tashi. »Jesus blev bedre lidt ad gangen, og det kan du også.«

»Ok,« sagde Tashi. »Tror du, at vor himmelske Fader vil hjælpe mig?«

»Det ved jeg, at han vil.«

Den aften bad Tashi en bøn. »Kære himmelske Fader, hjælp mig med at bestå min eksamen i shona. Hjælp mig med at lære og blive bedre. I Jesu Kristi navn. Amen.«

Tashi var taknemmelig for, at han kunne bede om hjælp. Men han vidste, at han også måtte arbejde hårdt. Hver dag øvede Tashi sig på at skrive på shona.

ILLUSTRATIONER: PAULINE GREGORY

FOR STØRRE BØRN

Han fik ekstra hjælp af sine lærere. Nogle gange ønskede han, at han kunne lege med sine venner eller gøre noget andet. Men han blev ved med at øve sig.

»Du gør det så meget bedre,« sagde Tashis lærer.

Tashi var sig stolt af sig selv, fordi han arbejdede hårdt.

Dagen kom snart, hvor han skulle til eksamen. Han bad endnu en bøn og bad om vor himmelske Faders hjælp.

Læreren gav eleverne eksamensopgaverne, og Tashi tog sin blyant. Da han begyndte at skrive, følte han en varm, fredfyldt følelse. Han vidste, at det var Helligånden. Vor himmelske Fader trøstede ham og hjalp ham.

Da prøven var forbi, glædede Tashi sig til at fortælle sine forældre om det. Han vidste ikke, hvad hans resultat var endnu, men han havde en god følelse med det. Han havde gjort sit allerbedste.

»Jeg er stolt af dig,« sagde mor.

»Tak!« Tashi smilede og trak sin *Vejledning for børn* frem for at læse skriftstedet igen. Men han ændrede en lille del. »Og Tashi gik frem i visdom og vækst og yndest hos Gud og mennesker.« ●